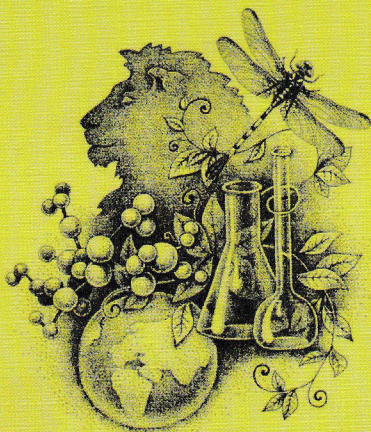

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ПРОФКОМ СТУДЕНТІВ ТА АСПІРАНТІВ

**ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ
ДОСЛІДЖЕННЯ В БІОЛОГІЇ**

**МАТЕРІАЛИ І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ**

ТОМ I

Донецьк – 2009

Орешки по формі близькі к різним варіантам яйцевидної форми, но бокові сторони у них відличаються. Крыльця орешка характеризуються більшою изменчивістю и по ширине и по формі - они имеют овальные и прямые очертания, по размерам- крыльця чаще всего разной ширины, вместе оба крыла по ширине близькі к ширине орешка.

В условиях г. Владикавказ, береза Радде имеет хорошее состояние, растет 20-25 лет, достигает 15-17 м, обильно плодоносит.

По морфологическим признакам листьев срежек, семян во многом они отличаются от тех, которые приводятся в научной литературе. Изменчивость этих признаков, вероятно, связана с условиями произрастания.

Гавриленко Л.М.

Херсонський державний університет
e-mail: Gavrilenko-lyuba@yandex.ru

ДО ВИВЧЕННЯ ЛІХЕНОБІОТИ БУРГУНСЬКОЇ БАЛКИ (ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ, БЕРИСЛАВСЬКИЙ Р-Н)

Дослідження ліхенобіоти проводилися під час експедиційного виїзду до Бургунської балки у липні 2008 року, яка знаходиться у Бериславському районі Херсонської області. Вона впадає у річку Козак (притока Дніпра) і протягується з північного заходу на південний схід на 14 км.

Бургунська балка є ерозійною долиною, місцями до 2 км завширшки з пологими схилами, плескати́м дном без постійного водостоку. Схили задерновані, подекуди зарослі чагарником, часто із залишками штучних насаджень з *Robinia* та *Ulmus*. У верхній частині балка має декілька відрогів, у нижній частин балки спостерігається відслонення понтичних вапняків. На схилах балки розташовані села Вирівка та Бургунка. В балці також є пам'ятка архітектури – міст XVIII сторіччя.

Ліхенобіота Бургунської балки згідно літературного огляду нараховувала 34 види, які були знайдені у 1993 році О.Є. Ходосовцевим. За результатами теперішніх досліджень ліхенобіота нараховує 97 видів, серед яких 86 лишайників та 11 видів ліхенофільних грибів, що відносяться до 43 родів. В результаті обробки матеріалу було встановлено, що серед родів провідне місце займають *Caloplaca* (20 видів), *Lecanora* (8 видів) та *Verrucaria* (7 видів).

Найбільше різноманіття лишайників (63 види) зростає на горизонтальних поверхнях вапнякових відслонень. Домінують ксерофітні види *Aspicilia calcarea*, *Caloplaca coronata*, *Lecania turicensis*, *Lobothalia radiosa*. Рідше зустрічаються *Caloplaca inconnexa*, *C. polycarpa*. На вертикальних та нахилених поверхнях ми відмітили 26 видів лишайників, серед яких переважають *Acarospora cervina*, *Caloplaca saxicola*, *C. variabilis*, *Candelariella aurella*, *Lecanora dispersa*, *Sarcogyne regularis*, *Verrucaria nigrescens*. Дрібні камінці та

вапнякових рухляк колонізувало 5 видів лишайників, серед яких звичайні *Caloplaca tartarata*, *Rimodina bischoffii*.

Вапняки, з яких побудовано міст, мають подібну морфологію та хімічний склад до природних відслонень – вапняків. Значна кількість видів була виявлена на вертикальних поверхнях мосту (26 видів). Тут переважно зустрічається *Caloplaca stipitata*, *Candelariella aurella*, *Lecanora stipitata*. Кількість видів, що зустрічались на бетонних частинах мосту була дещо меншою (17 видів), переважають *Acarospora cervina*, *Aspicilia contorta*, *Caloplaca coronata*, *C. descriptans*, *C. flavocitrina*, *C. saxicola*, *C. tetrahybla*, *C. variabilis*, *Lecania turicensis*, *Lecanora albescens*, *L. dispersa*, *L. muralis*, *Sarcogyne regularis*, *Verrucaria leccideoides*, *V. muralis*, *V. nigrescens*.

За результатами наших досліджень встановлено, що епіфіти складають 18 видів. Домінуючими є *Evernia prunastri*, *Lecanora carpinea*, *Physcia ascendens*, *Xanthoria polycarpa*, *X. parietina*, які здебільшого зустрічаються на корі листяних порід дерев (*Acer tataricum* та *Robinia pseudoacacia*). Серед рідкісних для степової зони України треба відмітити знахідку *Usnea hirta*.

Отже, ліхенобіота Бургунської балки репрезентує близько 30 % видового різноманіття ліхенобіоти півдня України, що є підставою для створення на цій території природно-заповідного об'єкту.

Голевич Е.В.

Донецький національний університет
e-mail: golevich@ua.ru

ВОЗМОЖНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ВИДОВ УРБАНОФЛОРЫ В ДЕКОРАТИВНЫХ КОМПОЗИЦИЯХ ДЛЯ ОЗЕЛЕНЕНИЯ ПРОМЫШЛЕННОГО ГОРОДА

Процесс заселения урбанизированных территорий различными видами растений носит непрерывный и спонтанный характер. Несмотря на свою динамичность и непостоянство, урбанофлора, представляющая собой тип антропогенной трансформации естественной флоры, может рассматриваться как источник новых видов растений для озеленения. Известно, что виды растений естественной флоры обладают повышенной устойчивостью к болезням и вредителям по сравнению с высокодекоративными гибридными формами, а также при введении в культуру менее требовательны в уходе. Кроме того, виды урбанофлоры, отличающиеся широкой экологической амплитудой, являются максимально приспособленными к произрастанию в стрессовых условиях городской среды. Следовательно, становится целесообразным использование некоторых видов урбанофлоры в озеленении промышленного города, особенно в местах, где культурные растения не способны полноценно развиваться: участки с недостаточным увлажнением и